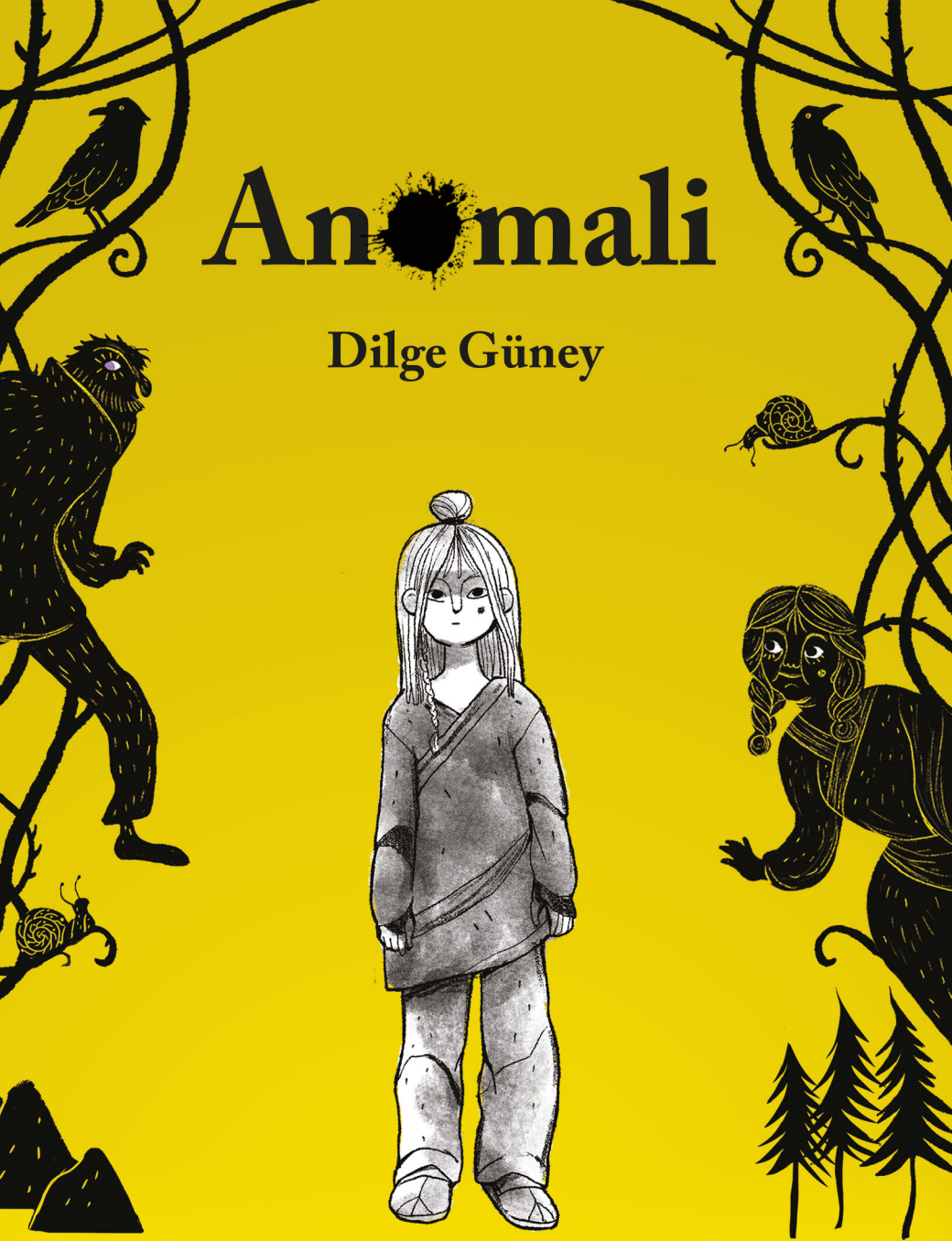

Anomali

Dilge Güney

 tudem

ANOMALİ

©2025, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YAZAR: Dilge Güney
RESİMLEYEN: Zeynep Özatalay
EDİTÖR: Barış İnce
SON OKUMA: Kübra Sürek
GRAFİK UYGULAMA: Sezer Gök

BASKI VE CİLT: Güngörler Matbaacılık San. Tic. Ltd. Şti.
Saray Mahallesi 658. Cadde No:11 Kahramankazan/Ankara
Tel: 0312 394 28 82

Birinci Baskı: Ocak 2026 (2000 adet)

ISBN: 978-625-380-073-4

Yayınevi sertifika no: 45041

Matbaa sertifika no: 49889

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez, çoğaltılamaz.

Anomali

Dilge Güney

 tudem

Dilge Güney

1980 yılında doğdu. Sekiz yaşında öykü yazmaya başladı ve öğrencilik hayatı boyunca yazmayı hiç bırakmadı. 2003'te Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesinden mezun oldu. 2008'de oğlu dünyaya geldi, bu sayede çocuk kitaplarının büyüüne kapıldı, çocuklar ve gençler için yazmaya başladı. 2015'te Nevzat Süer Sezgin'in Çocuk Edebiyatı Atölyesi'ne katıldıktan sonra ilk kitabı yayımlandı. *Mavi Yıldız* isimli ilk gençlik romanı, 2018 yılı Gülten Dayıoğlu Çocuk ve Gençlik Edebiyatı Vakfı Ödülü'nü aldı. 2020'de, Atatürk Üniversitesi Çocuk Gelişimi Açıköğretim Önlisans Programını tamamladı. 2021'de *Düdüklü Tencere Orkestrası* adlı dosyasıyla Muzaffer İzgü Çocuk Romanı Ödülü'nü kazandı.

İzmir'de yaşayan Güney, araştırma yapmayı seviyor. Çocuk ve ilk gençlik edebiyatının yanı sıra çocuk haklarına, bilim kurgu, dünya mitolojilerine, farklı kültürlere ve deneysel edebiyata ilgi duyuyor.

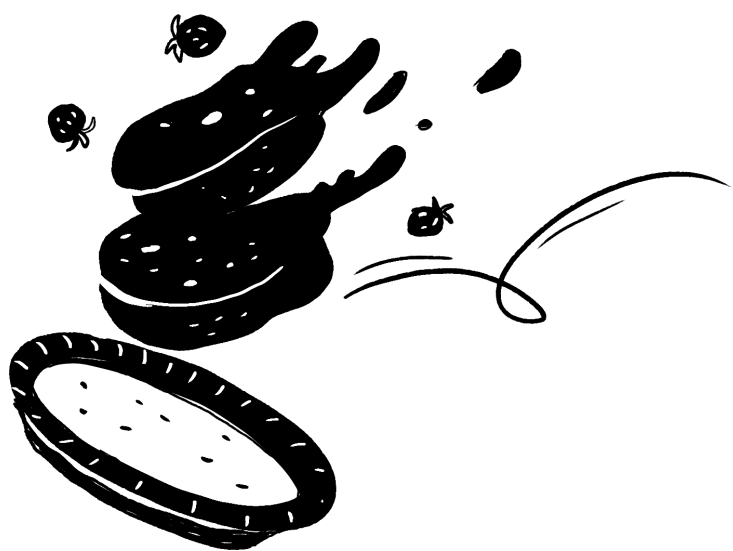
Tudem Yayınlarından Çıkan Kitapları:

Roman:

1 GB Adalet
Piyon
İçimdeki Kurbağa
Kayıp Kulak Vakası
Anomali

Bölümler

Giriş	7
Anomali Nedir?.....	9
Mu Nerede?	15
Orman Kurtların Evidir	21
Kurdun İçi Ormanın Dışı	29
Kulak Kardeşliği	35
Mimi'nin Şekerleme Fabrikası.....	41
Dut Yaprakları Sihirlidir	47
Kendine Saklanmak	51
Kelebekten Daha Güzel	55
Dağın Öte Yanı	61
Bay Mu'nun Özel Koleksiyonu.....	67
Konuşmak, Kıpırdamak, Düzeni Bozmak Yasak!	73
Burası Cüce Kaymıyor!.....	79
Mavi Teneke Kulübe	85
Bizim Liderimiz Sevgidir	91
Her Sukha'nın Bir Hikâyesi Vardır	99

GİRİŞ

Ortadan ikiye bölünmüş gibi hissediyordum. Sağ yanım benimle birlikte duvardaki tuğlaları sayıyor, halının püsküllerinde dolaşıyor, ara ara pencereden dışarıya bakıyordu. Sol yanımsa kaçıp gitmişti, kendini benden koca bir bahçe makasıyla ayırmıştı sanki.

Sukha'ya göre çok sevdiğimiz biri uzaklara gittiğinde böyle tuhaf şeyler hissedebilirmişiz. Üstüne üstlük burnumuzun direği sızlayabilir, gözlerimiz acıyabilir, canımız sürekli ağlamak isteyebilirmiş. Razka gittiğinden beri bu hâldeyim.

Anomalinin başladığı gün, olacakları tahmin bile edemezdim. Mimi'nin şekerleme fabrikasındaydık ve çılgınca pasta savaşı yapıyorduk. Sanırım sol omuzum dışında krema bulaşmayan hiçbir yerim kalmamıştı.

Hepimiz yürüyen çok katlı pastalara dnmtk. Ve birden onlardan birini gördüm! Pencereden bizi izliyordu. Yüzü kıllarla kaplıydı. İçeriye görebilmek için eğilmiti çünkü çok büyüktü, en az iki katımız kadar. Ama gözleri tanıdığım birininkilere benziyordu, bana bahçedeki eflatun renkli menekeleri anımsattığını bile söyleyebilirim. Herkes dönüp ona bakınca doğruldu ve göbeğinin ne kadar büyük olduğunu gördük. Sonra ağır adımlarla uzaklaştı.

Razka'ya dönecek olursak, onu son grm de pencerenin camına çizilmiş hayali bir resim gibi imdi. Sıranın en iyi arkadaşıma gelmesi kadar korkunç olan bir şey varsa o da yakında bana gelecek olması.

ANOMALİ NEDİR?

“Neydi o öyle?” diye sordu Razka.

“Bilmiyorum,” dedim.

İçeride kimler vardı tam olarak hatırlamıyorum ama herkesin ödü kopmuştu. Oyun bitiverdi. O sırada hiçbirimizin aklından bunun son pasta savaşımız olduğu geçmezdi.

Birden kapı açıldı. Nastya nefes nefese, “Sukha çağırıyor!” diye bağırdı. Kızıl saçları darmadağın olmuştu, yüzü kireç gibiydi. Bu bir şaka değildi, oyun hiç değildi. İçimizdeki bütün neşeyi orada bıraktık ve üstümüz başımız pasta içinde, kasaba meydanına koştuk.

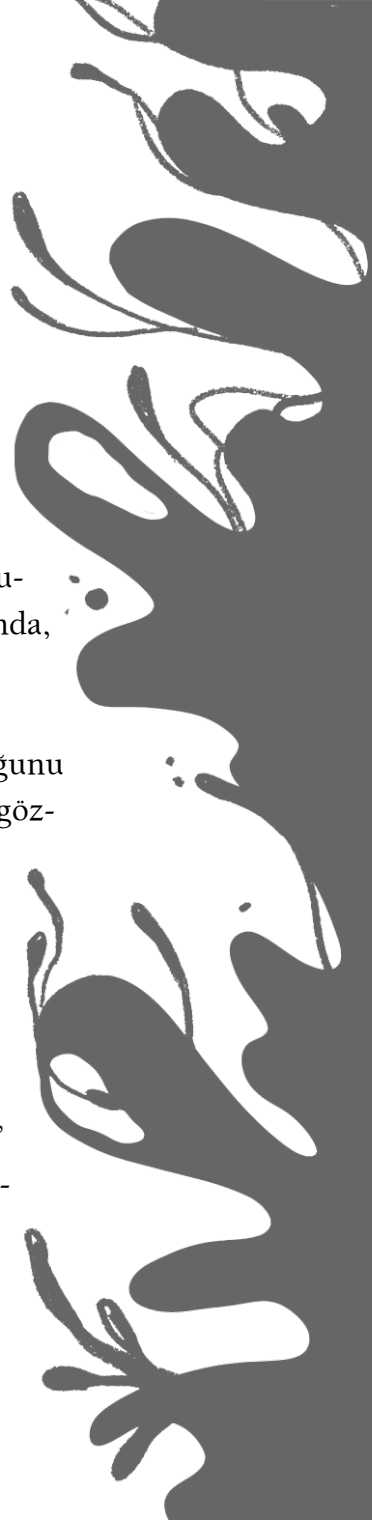
Tek katlı küçücük evlerin, rengârenk çiçeklerle kaplı bahçelerin arasında kıvrılan sokaklar kalabalıktı.

Her gün geçtiğimiz, karış karış bildiğimiz yollar dolup taşınca başkalaşmış, sanki daralmış, labirentler gibi karmaşıklaşmıştı. Ne olduğunu anlamıyorduk ama bir şeylerin ters gittiği belliydi.

Kasaba meydanına ilk varanlardan olduk. Sukha; dağın, ormanın ve küçük kulübelerin çevrelediği meydana, kocaman kayasının üzerinde hiç kıpırdamadan oturuyordu. İlk kez yüzünün asık olduğunu görüyordum, daha da tuhafı gözleri eskisi gibi yıldız şeklinde değildi. Sanki silinmişlerdi ve iki küçük yatay çizgi kalmıştı geriye. Ayağa kalkıp beyaz elbisesini düzeltti, silkelendi ve boğazını temizledi.

“Bir anomali tespit ettim,” dedi. Sesindeki titremeyi hepimiz hissetmiştik.

Bir süre kimse konuşmadı, ne demek istediğini anlayama-

mıştık. O sırada büyük bir gürültüyle ormanın kıyısındaki ağaçlara konan kuzgun sürüsü dikkatleri dağıttı.

Onları kışkışlayanlar ve kıkırdayanlar oldu. Merakla bakanlar ve neden bağıştıklarını anlamaya çalışanlar da... Galiba onlarla ilgilenmeyen tek kişi Razka'ydı. Parmasına bir tutam saç dolamış, durmadan çeviriyordu. Sonunda derin bir nefes aldı ve Sukha'ya, "Anomali nedir?" diye bağırdı.

Herkes sustu. Kuzgunları kendi hâline bırakıp yeniden Sukha'ya döndük. Sanırım hepimiz bu sözcüğü ilk defa duyuyorduk. Razka'nın dudakları kıpırdıyordu, durmadan "anomali" sözcüğünü tekrarladığını anlıyordum. Daha doğrusu, bunu biliyordum çünkü ben de aynısını yapıyordum; o tuhaf sözcüğü art arda söylemek benim de hoşuma gidiyordu.

"Normal olmayan durumlar, yani bir tür sapma," diye açıkladı Sukha.

Razka'nın saçı parmağına dolandıkça dolanıyor, düğümleniyordu.

“Peki ama normal nedir?” diye sordu bu defa da.

Aramızda gizlice seçtiğimiz bir sözcü gibi davranıyordu. Arkama dönüp baktığımda meydanın ne kadar kalabalık olduğunu gördüm. Herkes merakla bu konuşmayı dinliyordu.

“Oyun oynama isteği normaldir, koşulsuz ve daima,” dedi Sukha. Çok kısa bir an için gözleri yeniden yıldız şeklini almıştı.

Kalabalıktan bir uğultu yükseldi. Şüphesiz normal olan buydu, hepimiz koşulsuz ve daima oyun oynamak istiyorduk. O hâlde anomali neydi?

Razka soru sormayı bırakmıştı çünkü oyun oynamak istediğini hatırlamıştı ve bir an önce pasta savaşına devam etmek istiyordu.

“Oyun oynama isteğini kaybettiren bir durum var kasabada, anomali bu işte,” dedi Sukha.

O anda birinin çılgılık attığını duyduk, ardından biri daha... Çılgınlıklar meydandan göğe yükseliyordu. Hepimiz anomaliden korkmuştuk.

Gürültüde sesimi duyurabilmek için Sukha'ya doğru sokuldum ve “Pencereden bakan o kocaman şey mi anomali?” diye sordum.

“Evet,” diye fısıldadı Sukha.

Gözümün önüne anomalinin koca göbeği gelmişti ki meydanda bir koşuşturma başladı. Kasabanın kuzey yakasından bir çocuk koşarak yanımdan geçerken, “Ne duruyorsun, kaçsana!” diye bağırdı. Meydana yuvarlanarak yaklaşan dev domatesi gösteriyordu. “Eğer kaçmazsan domatesli pasta olacaksın!”

Çılgılık ve koşturmaca bir anda oyuna dönüşmüştü. Anomaliyi unutuverdik. Ama sadece o gün için...

Anomali

Dilge Güney

Oyunların, pasta savaşlarının, neşenin ve iyiliğin dünyasında gelişen bir “anomali”, kasabanın çocuklarını tek tek yanına alan bir karabasana dönüşmüştür. Mu, Nastya ve Razka, teker teker ortadan kaybolup yetişkinlerin otoriter dünyasının parçası olmuşlardır. Sukha’nın kılavuzluğunda onları kurtarmak için yola çıkan kahramanımız ise bu değişim anomalisine direnmeye kararlıdır. Arkadaşlarını ve tüm kasabayı, çocukluklarının saf ve temiz dünyasına geri döndürmek zorundadır. Üstelik kendisi de bedeninde ve zihninde keskin değişimler yaşarken...

Dilge Güney’den, yetişkinliğe geçiş sancıları çeken çocukların, geçmişle gelecek arasında kurduğu vicdani bağı ustaca anlatan bir roman.

